

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 3. Septem singulares perfectiones Verbi incarnati residentis in utero
Virginis Matris, quæ singularem à nobis dilectionem exigunt. Aurum
ignitum est amor Christi, in quo non tam ardor quàm ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

magis pascere visu, quam gustu : magis scire appetis quam facere.

Hoc deplorandum, & contra ut deinceps magis afficiaris in orationibus, statuendum: Jamjamque ex unoquoque Titulo quem considerasti, affectum cum gratia elice congruentem. Salvatori gratitudinem exhibe, Pontifici

cultum, Regi honorem, Capiti demissionem, Doctori docilitatem, Sponso & Fratri amorem impende, repende, effunde coram illo cor tuum, & velut sancta Seraphim alis tuis te coniecta, vel potius sine te conicitari & affici. *Quoniam quis Deus prater Dominum? Aut quis Deus prater Deum nostrum.*

Is. 6.

Ps. 17.

FERIA TERTIA.

SEPTEM SINGULARES PERFECTIOES VERBI INCARNATI RESIDENTIS IN UTERO VIRGINIS MATRIS QUAE SINGULAREM A NOBIS DILECTIONEM EXIGUNT.

Speciosus forma præ filiis hominum. Ps. 44.

Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus. Caput eius aurum purissimum, guttur illius suavisissimum, & totus desiderabilis. Talis est Dilectus meus, & ipse est amicus meus. Cant. 5.

VERITAS PRACTICA.

Aurum ignitum est Amor Christi, in quo non tam ardor, quam puritas quaeritur.

RATIO EST, Quia ad amorem sui, Christus totum cor nostrum quaerit.

Sed non tam ardore quam puritate, totum Christo cor nostrum traditur.

Ergo in Christi amore non tam ardor quam puritas quaeritur.

I. P U N C T U M.

QUAM sic omni modo perfectus Dominus, quamque singulariter propterea sit à nobis amandus, & per se patet, & cogitari potest attentius. Sed quas præ cæteris infantibus singulares habeat in ipso Matris utero perfectiones, non ita forte liquet, & ad singularem ejus in nobis excitā-

dum amorem vel maxime opportunum est investigare. Hæ sunt autem septem in quibus considerandis plus minusve moræ dabis, pro affectu quem senties. Prima est SANCTITAS, nam cæteri infantes ordinarie in peccato concipiuntur, at ille sanctus, innocens, impollutus, segregatus à peccatoribus & excelsior cælo factus. Hebr. 7. Secunda, USUS RATIONIS, seu vitilis infantia, Creavit Dominus novum super terram: Excelsa circumdabit virum. Ier. 31. Tertia Divinæ sapientiæ & scientiæ thesauri ibi absconditi, de quibus Apostolus atque imprimis GRATIA CAPITIS, De cuius lenitudine nos omnes accepimus. Coloss. 2. Quarta, COMMUNICATIO gratiarum cum sanctissima sua matre; Nullus infantum matrem suam eligit, nullus ex utero eam novit, nullus illi benefacit; Hic autem infans præterquam quod suam matrem elegit, sic illi sua com-

F 3.

com-

Cant. 6. communicat, ut quod habet mater Virgo, ad nutriendum filium, hoc à Filio accipiat. Ego dilectus meo, & dilectus meus mihi, qui pacetur inter Lilia. Quinta, SUBLEVATIO Matris uterum gestantis; cum reliqui infantes stat oneri; *Lava eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.* Sexta, MERITUM continuum; Jam enim à primo Conceptionis ortu se suaque Patri offert pro nobis, nec unquam cessat à virtutibus exercendis, ut infra videbitur; *Ideo ingreditur mundum dicit; hostiam & oblationem noluisse, corpus autem aprasti mihi. Tunc dixi Ecce venio.* Septima est BEATITUDO animæ videntis Deum; hoc est diadema quo coronavit illum Mater sua, in die deificationis eius, & in die latitiae cordis eius.

Apoc. 3. O verè speciosum formam præ filiis hominum, vere totum desiderabilem, & electum ex millibus! Numquid qui tam singularis est in suis perfectionibus, sic singulariter & unice à nobis est diligendus? Hoc est videlicet aurum ignitum; quod ipse nobis suadet emendum. Hic est amor quo vult amari, qui non sistat in ardore sed puritate. Excellentia quidem amoris esset, si simul jungi possent ardor & puritas, sed comparatione facta unius cum altero, dicitur Ardori præferenda Puritas, sicut in auro ignito non tam spectatur ut ardeat, quam ut purum sit & defœcatum ab omni alio profus metallo. Ita plane amor Christi sive ardeat, sive non: non tam ardor queritur quam eius puritas ab omni alia creatura. Cur ita porro? Quia videlicet Christus totum cor nostrum querit. Expende hanc rationem valde ponderosam. Diliges, inquit, Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex tota virtutibus tuis, & ex omnibus viribus tuis, & ex tota fortitudine tua. Ubi sexies vox tota, vel æquivalens repetitur, ad indicandum hæud dubie, quanto peius id exoptet. Et certe, nõne illi debetur? putasne illi deberi amorem nostrum? At quo iure? quo titulo? quo nomine? expendere singula: & videbis eadem prorsus ratione deberi amorem ex toto corde, qua debetur amor. Confiteor tibi hoc Domine in toto corde meo.

II. PUNCTUM.

SED non tam ardore quam puritate totum Christo cor nostrum traditur.

Quid est enim totum Christo cor nostrum tradi? Nempe sic à nobis unice & simpliciter Christum diligi, ut nulla prorsus alia creatura, cum ipso diligatur, nisi ordinate propter ipsum. Sic sanctus Basilius & alij passim *Quod dicit in toto, nullam in res alias divisionem admittit; quantum enim dilectionis in hac inferiora insumpseris, tantum necesse est ut demas de toto.*

At vero ardor non facit illam dilectionis simplicitatem, sicut puritas: potest quis ardere in aliquo divini amoris actu, qui simul inordinate feratur in alias creaturas; non potest autem sic pure Deus diligi: Nam puritas excludit omne aliud quod non est Deus, vel propter Deum; Sicut enim inordinate creaturæ amore cor inficitur, sic non purgatur nisi illo amore excluso. *Animas vestras castificantes in obedientia Charitatis, inquit Sanctus Petrus; nempe sicut ad castitatem spectat exclusio sensualis amoris, ita ad Charitatem Dei, omnis iste amor Creaturæ excludatur necesse est qui non pure ex obedientia, id est, sicut Deus præcipit, exercetur. Quomodo autem præcipiat, audis: Hoc est præceptum meum ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, expendit illud sicut, quam pure, quam sancte, quam ordinate. Itane diligis quicquid diligis? Et tamen præceptum est Domini.*

III. PUNCTUM.

AVRYM igitur ignitum est amor Christi, in quo non tam ardor quam puritas queritur: Cum totum queritur cor, quod non tam ardore quam puritate totum traditur. Sic dicitur, *nis præcepti Charitatis, de corde puro.*

Ardenter quidem quantum possis dilige, sed præcipue singulariter, pure, & unice; Minus semper Christum amabis, si quid cum illo ames, quod non pure pro illo ames, etiam si tibi illius amore ardere videaris. Potest Demon, potest natura tua: illum ardorem sensibilem concitare & te decipere; sed in puritate cordis nulla deceptio. Si quando etiam ardorem verum & sanctum non sentias, potes excusari, quia non in nostrâ situs est potestate, neque ad illum excitandû semper confertur gratia, cum sic sensibilibus Christus non ita velit diligi sicut pure & unice: hoc enim semper & absolute vult. Hæc est eius natura immutabilis, ut non ex parte sed ex toto diligatur. *Dilectum tuum, ait Imit. Ch. Kempensis, talis est natura, ut alienum non velit admittere, sed solum vult cor suum habere*

in Psalm.

1. Petr. 1.

Ioan. 15.

2. Tim. 1.

L. 2. de
Imit. Ch.
c. 7. & 8.
vide.

Isa. 28.

Et tanquam Rex in proprio throno sedere. Sic & Propheta, Congustatum est stratum, ita ut alter decidat, & pallium breve, utrumque operire non potest.

Qua nobrem cum alterutri dilectorum sit deferendus locus, utrum optas e duobus?

Matt. 27.

Responde. *Quem vultis de duobus vobis dimitti? Meministi huius opprobrii quondam illati Christo? Hoc idem modo a te quaeritur, cum de diligendo unice Christo agitur, aut solus est diligendus, aut non diligendus; aut excludendus a corde Christus, aut ille e alius qui par-*

tem cordis occupat. O pudor humani cordis! Cor quidem tuum nimis angustum est tam admirabili Christo diligendo; sed si Solum diligeres, non dedignareris Christus illas angustias, Quod unum dedignatur, est socius cordis quem adhibes, etiamsi latius & capacius univerto cor haberes! Dum regnet solus in corde Christus, potest ipse satis regnum suum dilatate, sed si socium ei addideris, regnum eius aut regni sedem sic angustas & constringis, ut nec tibi regnare possit, nec velit vivere.

FERIA QUARTA.

SEPTEM DONORVM SPIRITVS SANCTI PLENITVDO IN VERBO INCARNATO.

Egredietur virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet: & requiescet super eum Spiritus Domini, Spiritus Sapientiae & Intellectus, Spiritus Consilij & Fortitudinis, Spiritus Scientiae & Pietatis, & replebit eum Spiritus timoris Domini.

Isa. II.

VERITAS PRACTICA.

Si Spiritu vivimus, Spiritu & ambulemus. Gal. 5.

SENSUS verborum Apostoli est, ut quantum patet, nos posse ambulare spiritu, id est, omnia nostra secundum Spiritus sancti motum peragere, tantum excitemur ad id peragendum, tam certo credamus nos ita debere ambulare. Quod autem pateat nos id posse, inde evidens facit, qui, inquit, spiritu vivimus, spiritu animati & vegetati lumus sicut probè scitis, unde nec dubitare poteris quin possimus: ac proinde etiam si

possumus, quin debeamus. Ergo ita omnia in spiritu sicut possumus & debemus, operemur, & ita spiritu ambulemus sicut spiritu vivimus.

SIC autem breviter inde formatur ratio. Si manifestè patet, nos posse ambulare spiritu, spiritus ambulemus, seu quod idem est, ad id excitemur, illi nos debere credamus.

Sed si spiritus vivimus, manifestè patet nos posse sic ambulare.

Ergo sic spiritu ambulemus, sic provocemur, sic persuadeamur ut ambulemus.

I. PLIN.